

отъ тойзи видъ ораля и машини за вършене и т. п. *ib.* 241. Да ползватъ колко годѣ както себѣ си, тѣй и неучени-тѣ орачи какъ да сеятъ, орятъ, жнать, вършеятъ и пр. по европейски начинъ. *ib.* 1876 р. 44. Въ общаѣ обградѣ посрѣдѣ или настраны е оставено празно уравниено мѣсто за врахъ (гумно—хърманъ), дѣ си върхатъ жито и други, а насрѣдѣ враха има забитъ колъ, кого зѣватъ стожаръ. *Пк.* 35. Тогава впригятъ волове или конѣе, и върхатъ. А върханье бива въ Българиѣ различно. По нѣгдѣ си върхатъ съ кола и диканы, а по нѣгдѣ си съ плоски кичясты трънѣя, върху конѣхъ турятъ каменѣя; а по нѣгдѣ си само съ конѣе. а найпаче кобила, кѣту забиватъ посрѣдѣ враха единъ колъ кой си зѣвѣ „стожаръ,“ и кѣту връзатъ отъ него конопецъ, на кого сѣ свързани рядѣмъ коние, и караѣще ги кръгѣмъ, додѣ си завие конопецъ на стожара, послѣ ги убъртатъ обратно на развиванье конопца. Така кѣту си увара до единъ стѣпень врахъ, заширатъ диканиѣ, и притърсватъ го съ дървени дворожны вила, пробъртаѣще долни класове на горѣ, и пакъ каратъ да върхатъ. Притърсване ся повторява по нѣколко крѣты, додѣ ся смѣли, или съдрѣбни слама добрѣ. Тогава го приснѣмватъ, т. е. обиратъ отъ горѣ по ядраѣ слама съ вила, и ѣ теглятъ на страна, носѣще ѣ въ плѣвниѣ съ носила (таргы). *Пк.* 58—59. Мажѣтъ захваща да оре, да копае, да коси, да върше и пр. *З.* 147.

Връць-връць *звукотъ* *подражателное обозначение непостоянства движений и дѣйствій* (*Ср. серб. трѣ врѣ de tergiversatione convicti.* врѣдѣти се *sich schnell hin und her bewegen*): А то да ходишь връць на самъ, връць натакъ, то не си е работа и нѣма скопусъ отъ такива умища. *Зк.* 48.

Връчва (*ср. исл. връчва*) *с. ж.* бочка: Армозаль си е Юванъ, Тая малка мома, Малка като бачва, Тенка като в'рчва. *В.* 126.

Връчалка *с. ж.* (*ср. ил. връчѣ*) бумажный змѣй: Направѣте змѣй отъ хартиѣ (връчалка). *Л. Д.* 1871 р. 94.

Връчѣ *ил. дл.* грохочу, шумлю, щебечу: Днесъ хора-та не ходятъ съ волскы кола, нѣ връчатъ съ огненны кола *Л. Д.* 1869 р. 174. Мореходци-ти ся възрадвали, като видѣли дѣ-то при все че были толкова далечъ отъ брѣга, пакъ птици връчали. *ib.* 1873 р. 123. Миліоны насѣкомы лѣскавы като брилѣнти връчали по въздуха. *ib.* 128.

Връшачка *с. ж.* молотилка: Ами какъ да са купи една връшачка, кога-то се трѣбватъ много пари? *Л. Д.* 1876 р. 70.

Връшенъ *с. м.* верхушка (*дерева*): Едно дърво дафиново: Коренъ отъ му по 'сѣ земя, Гранки-те му слано море, Вършенъ-отъ му въ сино небе, На вършенъ-отъ ми си има Вишини сарай варакли. *М.* 177, 380.